

вять много добры и полезны работы на себе и на ближны-ты; и кога ся употрѣбывать, както Господъ далъ, достойно и почтено, пары-ты, отъ само себе и да не сѣ честь и блаженство, напълно помагать чловѣку за добруване.

XIV. Какво добро еще има у труда?

Всяко добро дръво, добры плодове ражда.
(Ев. Матѣя, гл. 7 стр. 17.)

Трудъ-тъ отъ едина странѣ ако е за чловѣка законъ и едичкый начинъ, съ кой-то може да ся уздрави истинно-то добруване на тоя свѣтъ, отъ другѣ странѣ изъ него извирать и толкова си другы добрины, за това всякой честить чловѣкъ трѣбува да ся залюби за него и да го обыкне.

Прѣди всичко за най-голѣмо добро не ли броемъ здравіе-то и задоволство-то? А и за тыя двѣ нѣща безъ трудъ сир. безъ да ся напинамы съ умъ и съ снагѣ, не може и да ся помысли. Малко дѣтенце еще отъ пелены начина, и безъ да знае, да си употрѣбыва силы-ты та ся врьти и мръда, а кога по порасте земе да лази, да щапа, да ходи, да скача, да тича. По нѣкога дори по играчки-ты и по игры-ты може ся позна на кое дѣте какво му тегли срьдце и съ врьмя что ще обычя то най-много да работи. А что да кажемъ за едно младо момче? Въ това врьмя за най-голѣмѣ буйность и прѣгавинѣ, тромавина-та и нехтеръ-та не ли сѣ най-очевиденъ бѣлѣгъ за нездраво тѣло или за слабъ умъ?

Да ся трудимъ и да си напинамы природны-ты